

tilfælde. Det bliver forhaabentlig en Fremtidens Ordning, at alle Bøder komme til Statskassen. — Det ærede Medlem, som talte før mig (M. Larsen) har utvivlsomt Ret i, hvad ogsaa andre Talere have ytret, at Automobilkørsel vil faa en ret stor Betydning som Nyttekørsel. Det er ret indlysende. Allerede her i Kjøbenhavn og Omegn har den jo nogen, men jeg skal tillade mig at nævne et positivt Eksempel ude paa Landet, hvor man paatænker en ret omfattende Brug af Automobile i Nyttekørselen. Vi have en smalsporet Bane fra Kolding til Egtved, der har en 3 Fod og 6 Tommers Sporvidde, medens den almindelige er 4 Fod og 8 Tommer. Som Følge deraf maa den for at tage sit Gods fra de normalsporede Baner have en Indretning af Materiellet, saaledes at Fadingen ikke er fast forbunden med Undervognen, men hviler paa smaa Ruller. Fadingen kan paa den Maade fra den bredsporede Vogns Underdel rulle ind paa en smalsporet Vogns Underdel og omvendt. Derved have de den Fordel, at hele Fadingen, altsaa hele Vognladningen, kan skilles fra Underdelen. Nu er det under Overvejelse at føre dette videre, benytte denne Ejendommelighed og rulle hele Vognfadingen fra Jernbane-Undervognen hen paa et Automobil, saaledes at Vognladningen — jeg tænker ikke paa de 20,000 Punds, men paa de 10,000 Punds Vognladninger — kunde køres ud ad Landevejene til et Andelsmejeri, til en Brugsforening, til en Købmandsforretning, til en større Ejendom, eller hvorhen det nu skal være. Det vilde være en ikke ringe Fordel for denne Egn. Fremgangsmaaden kan jo ikke benyttes ved andre Baner; her er, som sagt, særlige Forhold til Stede. Men der er ingen Tvivl om, saaledes som Teknikken nu sysler med Automobile, at disse ville blive saa fuldkomne og faa mere almen Anvendelighed, ville faa en betydelig Fremtid. At der nu indføres strenge Regler for Benyttelsen af Automobile, finder jeg fuldstændig er i sin Orden, og jeg undlader ikke for min Del at føje min Anerkendelse til den, der er fremkommen fra ærede Medlemmer, der have talt forud for mig, for at den højtærede Justitsminister har fremlagt dette Lovforslag. Men Reglerne maa formes

under Hensyn til, at Automobile have en betydelig Fremtid, sikkerlig netop som Nytteinstrument.

Rosleff: Jeg hører til dem, som er en Ven af Automobile, fordi jeg tror, at de kunne komme til at gøre Nytte i det praktiske Liv i Fremtiden, navnlig i de Egne, hvor det er vanskeligt at faa Jernbaner, f. Eks. hvor man er saa gammeldags, at man kører med Diligencer (Afbrydelse) — ja, saa gammeldags ere vi nemlig paa min Egn. Uagtet vi ligge saa nær ved Kjøbenhavn, benytte vi Dagvogn derude, og der kan maaske være lange Udsigter, inden vi faa Dampen i vor Tjeneste. Derfor mener jeg, at vi maa tage det skyldige Hensyn til de nymodens Køretøjer, idet jeg i det hele taget tror, at de ville komme til at gøre stor Nytte i det praktiske Liv. Men jeg er paa den anden Side ogsaa en Ven af, at vi komme ind under lovbundne Regler, og derfor hilser jeg dette Forslag med Glæde og er meget tilfreds med Lovforslaget i sin Helhed. Thi det er jo givet, at det har en meget stor Betydning for Automobilkørsel, at ikke den ene Amtsraadskreds vedtager det ene, og den anden Amtsraadskreds det andet, men at Reglerne ere ensartede, saaledes at vedkommende, der køre med Automobil, ikke behøve at være bange, saasnart de overskride Amtets Grænse. Det vilde nemlig være en meget stor Ulempe; saa skulde de i hvert Fald altid have Kort med sig og være meget godt lokalkendte. I den senere Tid have de jo omkring i Amtsraadskrede beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og det ærede Medlem for Holbæk (P. Madsen) udtalte, at de i Holbæk Amt havde henlagt Arbejdet derpaa, indtil man saa, hvorledes det gik med det Lovforslag, her foreligger. Det samme er Tilfældet for Roskilde Amtsraads Vedkommende; vi behandlede Spørgsmaalet i Gaar og besluttede at lade det hvile, indtil vi saa, hvorledes det gik med dette Lovforslag. Jeg for mit Vedkommende tvivler ikke om, at Lovforslaget jo har saa mange Venner, at det vil blive gennemført i denne Rigsdagssamling. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) var i Tvivl om, hvor vidt ikke Amtsraadene til Trods for Loven